

نویسنده: حبیب کریمی

نگاهی متفاوت در متن و حاشیه بیست و پنجمین نمایشگاه بین‌المللی مواد اولیه، منسوجات خانگی، ماشین‌های گلدوزی و محصولات نساجی (۱۸ تا ۲۱ آذر ۹۸)

نیم قرن حضور

این دقیقاً پنجاهمین سالی است که به تناوب در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران، (جایی که مرحوم اسداله عسگرولادی تازه مسلمان می‌خواست آن را یک‌جا به نام خود سند بزند که اجل امانش نداد!) حضور می‌یافتیم. دقیقاً به یاد می‌آورم در سال ۱۳۴۸، اولین نمایشگاه محصولات صنعتی و کشاورزی که صنایع نساجی نیز جزو آن بود، در این محل تشکیل شد. آن موقع به‌عنوان خبرنگار روزنامه آژنگ یومیه در مراسم گشایش آن شرکت کردم و این روند همچنان در سال‌های بعد تداوم یافت تا آن که در سال ۱۳۷۶ و هنگامی که در شبکه یک صدا و سیما و برنامه آقای اقتصاد به‌عنوان گزارشگر فعال بودم، در محل نمایشگاه با یک نساج که اینک پیشکسوت است، به نام مهندس علی محمد شریفی که آن موقع رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران بود؛ آشنا شدم.

او برایم از تنگناها و مشکلات صنایع نساجی گفت و صدا و تصویرش، روز بعد از سیمای ایران پخش شد و گذر زمان به گونه‌ای چرخید که از سال ۱۳۷۸ تا آذر ۱۳۸۹، دقیقاً در انجمن صنایع نساجی ایران به‌عنوان دستیار جناب آقای مهندس بصیری- دبیر وقت انجمن- و معاون سردبیر مجله صنعت نساجی و پوشاک که آقای مهندس بصیری علاوه بر مدیریت مجله، سردبیری آن را هم برعهده داشتند؛ به فعالیت می‌پرداختم. بر همین اساس با آن که خود یک نساج‌زاده‌ام (البته از سوی مادر فقیدم که در نراق و کاشان قالی دستباف تولید می‌کرد) ولی به واسطه حضور در مطبوعات به نوشتن درباره نساجی پرداختم آن هم با استفاده از تحقیقات و تجارب دوست فقیدم روان شاد مهدی بهشتی‌پور- سردبیر مجله هفتگی تهران اکونومیست- که در سال‌های دیر و دور در تهران چاپ می‌شد و صفحاتی از آن هم به لطف و کرامت دوست عزیز و جوان‌سالم جناب آقای مهندس سیدشجاع‌الدین امامی رئوف- مدیرمسئول و صاحب امتیاز مجله نساجی امروز- در این نشریه پربار و غنی چاپ شد. به هر حال دیدار از بیست و پنجمین نمایشگاه بین‌المللی نساجی که در بیست دوره برگزاری آن، هم به واسطه حضور در انجمن صنایع نساجی ایران و هم به سبب حرفه‌ام-

روزنامه‌نگاری- حضور داشتم؛ برایم بسیار مغتنم بود چرا که در طول یازده سال حضور در انجمن صنایع نساجی ایران در همه رشته‌های مرتبط نساجی با مدیران، متخصصین، کارشناسان و کارگران واحدهای مختلف نساجی کشور در نمایشگاه حضور داشتند؛ آشنا شدم و دیدار مجدد نساجان برایم در آغاز نیمه سالمندی! بسیار مفید بود.

چرا پله‌های برقی منتهی به نمایشگاه را برداشته‌اند؟! به هر حال روز پنج‌شنبه، بیست و یکم آذر ماه ۹۸ توانستم با وسیله نقلیه عمومی یعنی BRT آن هم در بحبوحه گرانی بنزین که نرخ تاکسی‌ها و وسایل نقلیه استارتاپ‌ها سر به فلک می‌رساند؛ خودم را به نمایشگاه برسانم که تازه با مشکل بزرگی مواجه شدم. در ایستگاه مقابل نمایشگاه بین‌المللی تهران، قبلاً پله برقی بود و من به اصطلاح نیمه سالمند خوشحال از این که با پله برقی راه رسیدن به نمایشگاه را در می‌نوردم، پس از پیاده شدن از اتوبوس به سمت پله برقی که در ذهنم بود رفتم ولی با پله‌های فلزی مواجه شدم، حال بماند که در این سن و سال و تذکر پزشک ارتوپد نباید زیاد از پله‌ها بالا بروم. از یک متصدی در نمایشگاه شنیدم که حذف پله‌ها به دستور شهرداری بوده است.

دیدار از سه غرفه آشنای نساجی

بعد از دریافت کارت ویژه بازدیدکننده و سوار بر مینی‌بوس برقی، ابتدا به سالن ۳۸ رفتم که در ذهنم دیدار از چند غرفه را در ردیف اول قرار داده بودم. مجله نساجی امروز، جامعه متخصصین نساجی ایران و مجله صنعت نساجی و پوشاک، علت هم کاملاً واضح و مبرهن بود؛ آشنایی دیرینه‌ام با این سه نهاد.

مجله صنعت نساجی و پوشاک که مدت یازده سال علاوه بر دستگیری جناب آقای مهندس بصیری- دبیر وقت انجمن- به‌عنوان معاون سردبیر این مجله صفحات بیشماری از آن نوشته‌های من بوده است و با مهندس هاشمی- مسئول اجرایی تحریریه- خاطرات بسیاری را مرور کردیم.

مجله نساجی امروز: که از آغاز شکل‌گیری آن به‌عنوان نویسنده هرازگاهی در صفحه بازتاب، نوشته‌هایم چاپ می‌شد. آن روز آقای مهندس امامی رئوف با رأفت تمام مرا به صرف ناهار در غرفه مجله نساجی امروز دعوت نمود و به نحوی نمک‌گیرم نمود تا مطالبه حق‌التحریر نکنم!

در این غرفه، دکتر میرهادی سیداصطفهانی استاد دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر را دیدم که رئیس هیئت مدیره شرکت ایران ریسه است. با دکتر از سال ۱۳۵۶ هنگامی که در مجله تلاش می‌نوشتم؛ آشنا شدم و متن و محتوای مصاحبه‌ای را که با او در سی و سه سال پیش انجام داده بودم، با مساعدت و لطف دوست جوان‌سالم آقای مهندس امامی رئوف در شماره ۱۰۳- دی‌ماه ۱۳۸۹- در مجله نساجی امروز بار دیگر منتشر شد.

از دکتر، جوایز احوال مهندس شمس‌زاده شدم که در هنگام حضور در انجمن نساجی ایران، دو دوره عضو هیئت مدیره انجمن بود و هنگامی که به دلایلی نتوانستم در انجمن باشم، وقتی به او تلفن کردم و خداحافظی نمودم، به من گفت «تو از نساجی دور نخواهی شد» و واقعاً هم همین طور شد! چرا که هنوز با مجلات نساجی امروز و صنعت نساجی و پوشاک در ارتباط هستم و با نشریه هم‌عرض نساجی مانند آوند ارگان انجمن صنایع سلولوزی همکاری دارم.

جامعه متخصصین نساجی ایران: از سال ۱۳۷۸ در انجمن صنایع نساجی ایران، هسته اولیه تشکیل آن با حضور دوستانی مانند مهندس مقدسی، مهندس امامی رئوف و ... شکل گرفت و به دلیل فقدان مکان مشخص، در دفتر مهندس بصیری- دبیر وقت انجمن صنایع نساجی ایران- گردهمایی داشتند؛ آشنا شدم اما حیف که مهندس مقدسی در غرفه حضور نداشت تا او را ملاقات کنم. گرچه در طول سال‌های نوشتن در مجله صنعت نساجی و پوشاک از تشکیل مجامع عمومی این جامعه به دفعات گزارش تهیه کرده‌ام.

دیدار با پیشکسوت نساجی که هر صبح، ماست می‌خورد! در یکی از غرفه‌ها، مهندس علی محمد شریفی را که سال‌ها

حال گذراندن دوره دکتری است و اخیراً هم در کنار عادل فردوسی پور - مجری آگاه و اندیشمند سیما که ناعادلانه او را برکنار کردند، برنامه اینترنتی ال کلاسیکو را اجرا می کند که مورد استقبال چشمگیر مردم قرار گرفته است. طبق شنیده ها، علی دایی از سرمایه داران کلان کشور است و نه تنها در ایران بلکه در چند نقطه جهان، دارای مجموعه های وسیع یا به اصطلاح امروزی ها، «مال» می باشد با این یادآوری که دست به خیر رسانی هم فراوان دارد - امید که بیشتر شود.

■ یاد از لشکر نسا جان جوان

در نمایشگاه، مهندسین جوان بسیاری را دیدم و به یاد کلوپ نساچی که پنجشنبه هر هفته در دفتر مجله نساچی امروز به همت و پایمردی دوست جوان سالم، مهندس امامی رثوف برگزار می شد، افتادم. نشست هایی که اثر گذار، علمی و آموزشی بودند. تا آن جا که به یاد دارم تا هفدهم دی ماه ۱۳۹۴، ۵۴ نشست کلوپ نساچی برگزار شد و من هم به سیاق حضور یازده ساله ام در انجمن صنایع نساچی ایران و به سبب آن که در آن نهاد علاوه بر دستیاری مهندس بصیری در نشست های هیئت مدیره انجمن، دبیری حدود ۲۰ کمیته تخصصی انجمن را در تمامی رشته های مرتبط با صنعت نساچی به عهده داشتم جالب و در خور اعتنا بود.

■ چین، هندوستان و ...

در گذری گذرا به سالن های دیگر و دیدار از غرفه های متعدد همچنان دیدگانم به تابلوهای منصوب بر سردر آنها معطوف بود که از هند، چین و ... آمده اند. راستی این دو کشور چگونه با وجود تحریم های موجود، مطالباتی که ایران بابت فروش نفت به آنها دارد را پرداخت کرده اند و اصولاً حضور این دو کشور در نمایشگاه، چه سیغیه مبالغه ای است در حالی که واحدهای نساچی ایران به راستی «فشل» شده اند و در راه تولید با انواع سختی ها و مشکلات مواجهند؟ حرف هایی آن پیشکسوت نساچی - مهندس شریفی - برابم تکرار می کرد. ساعت رو به اتمام وقت نمایشگاه است، این مرکز را در حالی که به گفته م. امید شاعر توانمند ایران، «هوا بس ناجوانمردانه سرد است» - ترک می کنم باز هم به سختی از پله های آهنین که تا قبل از آن در محل مزبور، پله برقی نصب بود، می گذرم و با BRT به سوی منزل رهسپار می شوم.

باقی بقایات

فوق در کمیته IT انجمن آشنا شدم و به لحاظ آن که اهل کاشانم و گذرم بارها به ایبانه افتاده است، می دانم که در نطنز، بازمانده ای به نام هینزو وجود دارد که در دامنه کوهی قرار گرفته و از قرائن، قدمت آن به دوران ساسانیان و برگزاری آئین میتراپی می رسد. دامنه دوستی ام با مهندس صفی نژاد همچنان تداوم یافته است.

■ علت جنجال در برابر اتحادیه تولید و صادرات نساچی و پوشاک ایران چه بود؟

در برابر غرفه اتحادیه تولید و صادرات نساچی و پوشاک ایران که همکار خوبان مهندس سعید قدیری - سردبیر مجله نساچی امروز - دبیر کل آن است؛ عده ای ازدحام کرده بودند و قدیری نازنین در حال ادای توضیحات برای رفع مشکل بود. احمد صادقی قهرودی - عضو هیئت مدیره اتحادیه و مدیرعامل شرکت پوشاک روستا قهرود - تا مرا دید به کناری آمد و احوالپرسی کرد. علت جر و بحث را از او پرسیدم. گفت: یک مشکل داخلی است. به وی که در دستاورد آگهی گاج (مخفف گروه آموزشی جوکار) بود، گفتم: شنیده ام صاحب این دستگاه پول پارو کنی، گویا همشهری شما و قهرودی است و میلیاردها تومان هم بابت پخش آگهی های خود به تلویزیون می پردازد! با خنده گفت: دست بردار! شما خبرنگارها تا کجای قضیه پیش می روید!

■ بازدید از یک غرفه نساچی، ۲۰ بلیت کنسرت را در پی داشت!

هنگامی که از یک سالن نمایشگاه نساچی به سالن دیگر می رفتم، از بلندگوی مستقر در محوطه نمایشگاه شنیدم که گوینده مردم را به تماشای از غرفه ... تولیدکننده انواع موکت - کفپوش - دعوت می کرد و بشارت می داد در صورت بازدید از غرفه مذکور، براساس قرعه کشی، ۲۰ عدد بلیت کنسرت به بازدیدکنندگان اعطا خواهد شد!

■ آقای گل جهان هم به نوعی نساچ است!

در گشت و گذار نمایشگاه، علی دایی - آقای گل آسیا و جهان یا به گفته همکاران ورزشی نویسنده های نوشتاری، - شهریار فوتبال ایران را دیدم. با این توضیح که وی به همراه برادرش تولیدی پوشاک و دوخت و دوز دارند و سال هایی که مربیگری تیم ملی فوتبال ایران را برعهده داشت، لباس های بازی و کت و شلوار بازیکنان تیم ملی فوتبال را او می دوخت و بر تن بازیکنان می نمود. آن چنان که شنیده ام علی دایی در

به عنوان رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع نساچی ایران بود و چند بار با او و همراه مهندس بصیری به کاشان و یزد رفته بودم و به یاد می آورم که در سفر به یزد جهت شرکت در سمینار نساچی دانشکده نساچی، وقتی در بامداد روزی با هواپیما وارد یزد شدیم؛ هیئت اعزامی از تهران را برای صرف صبحانه، به محل استانداری یزد که آن موقع مهندس سپید استاندار وقت بود و گویا اینک رئیس شورای شهر یزد است، (همان فردی که برای ماندن سپنتا نیکنام عضو زرتشتی در شورای شهر یزد از وی دفاع کرد) بردند. بر سفره گسترده، ظروف ماست را دیدم و برابم تعجب آور بود که مهندس شریفی در برابر تعجب من گفت: «این رسم ما یزدی هاست که هر صبح در کنار چای، پنیر، کره و عسل و دیگر مخلفات، ماست هم می خوریم.» پیرمرد از وضع نساچی و اقتصادی گله می کرد و می گفت ما برای نوه های خود چه گذاشته ایم؟ آنها حق دارند از ما بپرسند چرا وضع اقتصادی چنین و چنان است و خواستار آن بود تا حرف هایش را در جایی منعکس کند و به او گفتم اگر دوست عزیز و جوان سالم آقای مهندس امامی رثوف - مدیرمسئول و سردبیر نساچی امروز - موافق باشند حاضرم حرف هایش را بشنوم و تدوین کنم.

■ ملاقات آقای فرش با آقای نساچی!

در راهروی سالن ۳۸، مهندس علی فرهی - آقای فرش - را دیدم. (اگر قسمت حسابداری مجله این قسمت را آگهی فرض نکنند!) آشنایی ام با مهندس فرهی به آشنایی و همشهری گری ام با مهندس احمد فرهی - مدیرعامل شرکت فرش ماشینی سپهر کاشان - بازمی گردد. در زمانی که ساختمان فعلی انجمن صنایع نساچی ایران به این حالت لاکچری نبود و به دو طبقه منتهی می شد، بارها و بارها جهت تغییر کاربری این محل از مسکونی به اداری به شهرداری منطقه ۳ مراجعه می کردم به حدی که متصدیان مربوط، اول با عنوان «باز این نساچ آمد!» و در اواخر در شهرداری به آقای نساچی مشهور شده بودم - آری آقای فرش کجا و من کجا! بنرها در جاده ها بر دیواره تمام واگن های مترو ...

■ ارتباط هینزو نطنز با نساچی!

شرکت هینزاشیمی یکی از واحدهای نساچی است که در سال های حضور در انجمن صنایع نساچی ایران و دبیری کمیته های تخصصی آن با مهندس صفی نژاد - عضو هیئت مدیره جامعه متخصصین نساچی و مدیرعامل شرکت